

การจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย

Management of member of Thai women empowerment funds in Loei province

บุริดา บัวหลวง¹ อาริรัตน์ ภูธรระมะ²

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย และเปรียบเทียบการจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของสมาชิก ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ สมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย จำนวน 367 กลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามการจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของ Least Significant Difference

ผลการศึกษาพบว่า

1. การจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการจัดองค์การ ($\mu = 3.91$) รองลงมา คือ ด้านการสั่งการ ($\mu = 3.89$) ด้านการควบคุม ($\mu = 3.73$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการวางแผน ($\mu = 3.72$) ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบการจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย พบว่า ในภาพรวม สมาชิกที่มีประเภทธุรกิจ และระยะเวลาการประกอบธุรกิจแตกต่างกัน มีการจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การจัดการ สมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี เลย

Abstract

This research aimed to study the management of member of Thai Women Empowerment Funds in Loei province and to compare the differences of the management of member. The population were 367 informants of member of Thai Women Empowerment Funds in Loei province. The tool for data collection was the survey questionnaire created by the researcher. Data was analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation. The statistics used to test the hypothesis is One Way Analysis of Variance. And compare the pairs with Least Significant Difference method.

¹ นักศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

The result showed that:

1. The overall management of member of Thai Women Empowerment Funds in Loei province were at good level ($\mu = 3.80$) and when considering each factor, it found all factors were at a good level. The highest mean was the organizing ($\mu = 3.91$), the leading ($\mu = 3.89$), the controlling ($\mu = 3.73$). The lowest mean was the planning ($\mu = 3.72$).

2. The overall management of member of Thai Women Empowerment Funds in Loei province found member with different types of business and different periods of business had the management of member of Thai Women Empower Funds in Loei province differently with a statistical significance at .05.

Keywords: management, member of Thai women empowerment funds, Loei

ความเป็นมาของปัญหา

รัฐบาลได้กำหนดนโยบายในการจัดตั้ง “กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี” โดยกำหนดเป็นวาระเร่งด่วนที่เริ่มดำเนินการในปี 2555 สำหรับเป็นแหล่งเงินทุน ในการพัฒนาอาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้ เพื่อการพัฒนาไปสู่การสร้างสวัสดิภาพและสวัสดิการให้แก่สตรี รวมถึงการพัฒนาศักยภาพสตรี และองค์กรสตรี การพัฒนาสตรี การสร้างภาวะผู้นำ และการคุ้มครองพิทักษ์สิทธิสตรีคณะกรรมการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีระดับตำบล ระดับจังหวัด และกรุงเทพมหานคร จึงเป็นบุคคลสำคัญในการดำเนินการพัฒนาบทบาทสตรีให้บรรลุวัตถุประสงค์ภายใต้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี พ.ศ. 2555 (กระทรวงมหาดไทย, 2555: 2)

กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลยได้ดำเนินการตามระเบียบของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีแห่งชาติ จังหวัดเลยจัดเป็นจังหวัดขนาดกลาง จึงได้รับการจัดสรรงบประมาณการขับเคลื่อน 100 ล้านบาท (หนึ่งร้อยล้านบาทถ้วน) แบ่งเป็นเงิน 2 ส่วน คือ ส่วนแรกนำมาเป็นเงินทุนหมุนเวียนให้กับสมาชิกกู้ยืมเงินเพื่อนำไปประกอบอาชีพ จำนวน 80 เปอร์เซ็นต์ เป็นเงิน 80

ล้านบาท (แปดสิบล้านบาท) ส่วนที่สอง จำนวน 20 เปอร์เซ็นต์ เป็นเงิน 20 ล้านบาท (ยี่สิบล้านบาท) ซึ่งงบประมาณในส่วนที่สองนี้แบ่งออกเป็นเงินทุนอุดหนุนโครงการหรือกิจกรรม 19.4 ล้านบาท (สิบเก้าล้านสี่แสนบาทถ้วน) เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพของสมาชิก และแบ่งเป็นงบบริหารตามแผนการบริหารและการจัดการกองทุน เป็นเงิน 600,000 บาท (หกแสนบาทถ้วน) โดยมีสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเลย เป็นหน่วยงานราชการที่ให้คำปรึกษา ส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานต่างๆ ของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี (สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเลย, 2557: 1-9) แต่จากรายงานผลการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี จังหวัดเลย ในปี พ.ศ. 2557 มียอดค่าปรับจากการผิดนัดชำระหนี้ของสมาชิกกองทุนที่กู้ยืมเงินไปเป็นจำนวนเงินมากถึง 5,548.00 บาท (ห้าพันห้าร้อยสี่สิบบาทถ้วน) แสดงให้เห็นว่ามีสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี จังหวัดเลย บางกลุ่มที่ผิดนัดชำระหนี้สาเหตุอาจเป็นเพราะยังขาดความสามารถทางการจัดการที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการประชุมสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี พบว่า สมาชิกฯ ส่วนใหญ่มีปัญหา เช่น ด้านการวางแผน บางกลุ่มไม่มีการวางแผนงานที่เป็น

ลายลักษณ์อักษรไว้อย่างชัดเจน ไม่เป็นทางการ ไม่มีการวางแผนเพื่ออนาคตข้างหน้าว่าจะทำอะไรให้ธุรกิจมีความเจริญเติบโต ส่วนด้านการจัดองค์การ บางกลุ่มไม่มีระเบียบข้อบังคับของกลุ่มอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรว่าจะให้ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ไม่มีการกำหนดลำดับการทำงาน ก่อน-หลัง ไม่มีการมอบหมายงานเพื่อให้ทำงานแทนกันได้ ส่วนด้านการสั่งการ ส่วนใหญ่ไม่มีการสั่งการด้วยลายลักษณ์อักษร เป็นการสั่งการด้วยวาจา แต่หากเป็นการสั่งการที่มีตัวเลขอาจทำให้เกิดความผิดพลาดขึ้นได้ และด้านการควบคุม ส่วนใหญ่ไม่มีการควบคุมมาตรฐานสินค้าหรือบริการให้ได้มาตรฐานสากล ทำให้ขาดความเชื่อถือในด้านคุณภาพสินค้าและบริการ ไม่มีการจัดทำบัญชีให้เป็นปัจจุบันและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป จึงกล่าวได้ว่า สมาชิกส่วนใหญ่ยังขาดความรู้เรื่องการจัดการที่ดี และไม่มีกลุ่มใดที่สามารถจัดทำแผนธุรกิจได้ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่อาจจะก่อให้เกิดความล้มเหลวทางธุรกิจได้ ซึ่งปัญหาดังกล่าว อาจเกิดขึ้นกับสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลยในอนาคตข้างหน้าเพิ่มขึ้น เพราะถ้าไม่มีความรู้เรื่องการจัดการที่ดีก็จะไม่สามารถแข่งขันธุรกิจกับผู้อื่นได้ อาจทำให้การดำเนินกิจการไม่ประสบผลสำเร็จ ไม่สามารถชำระหนี้ให้กับกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลยได้ และสิ่งสำคัญคือ ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี และไม่เกิดประโยชน์กับประเทศชาติโดยส่วนรวม

จากเหตุผลดังกล่าว จึงจำเป็นที่จะต้องทำการศึกษาเรื่องการจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย และเพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อช่วยเหลือสมาชิก เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตรงตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของสมาชิก ได้แก่ ประเภทธุรกิจ ระยะเวลาการประกอบธุรกิจ ของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ สมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลยที่กู้เงินกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีประเภทเงินทุนหมุนเวียน ในการอนุมัติ พ.ศ. 2557 จำนวนทั้งสิ้น 367 กลุ่ม (สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเลย, 2557: 6-7)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของสมาชิกกองทุนฯ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check- list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม การจัดการของสมาชิกกองทุนฯ โดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า แบ่งเป็น 5 ระดับ (Rating scale)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามข้อเสนอแนะอื่นๆ ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-end questionnaire)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากคณบดี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ถึงประธานกรรมการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย เข้าพบเจ้าหน้าที่กองทุนฯ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษา และขออนุญาตเก็บข้อมูล

2. เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและให้ผู้ช่วยผู้วิจัยซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานด้านสตรีทุกอำเภอในจังหวัดเลย จำนวน 13 คน ช่วยเก็บข้อมูล

3. วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ประเภทธุรกิจ และระยะเวลาการประกอบธุรกิจ โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการจัดการของสมาชิกกองทุนฯ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยหาค่าเฉลี่ย (μ) และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลทั่วไปของสมาชิก ได้แก่ ประเภทธุรกิจ และระยะเวลาการประกอบธุรกิจที่มีผลต่อการจัดการ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของ Least Significant Difference

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นสมาชิกกองทุนฯ เมื่อพิจารณาจากประเภทธุรกิจ พบว่า ส่วนใหญ่ประกอบ

ธุรกิจด้านเกษตรกรรม รองลงมาเป็นด้านพาณิชยกรรม และอาชีพบริการ ด้านหัตถกรรม ด้านอุตสาหกรรม และด้านคหกรรม ตามลำดับ เมื่อพิจารณาระยะเวลาการประกอบธุรกิจ พบว่า ส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจมาเป็นระยะเวลา 1-5 ปี รองลงมาประกอบธุรกิจมาเป็นระยะเวลา มากกว่า 5 ปี ขึ้นไป และระยะเวลาการประกอบธุรกิจต่ำที่สุด คือ ต่ำกว่า 1 ปี ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาการจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย

การจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดองค์การ รองลงมาด้านการสั่งการ ด้านการควบคุม ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการวางแผนตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้านพบว่า

2.1 ด้านการวางแผน ผลการศึกษาพบว่า การจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย ด้านการวางแผน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 8 ข้อ และระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กลุ่มมีการวางแผนงานในการใช้จ่ายเงินล่วงหน้าอย่างคุ่มค่า โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดต่อสมาชิกของกลุ่ม รองลงมา คือ มีการวางแผนงานในการใช้จ่ายเงินให้เกิดผลตอบแทนที่คุ่มค่ากับการลงทุน คำนึงถึงความเจริญเติบโตของกลุ่มในอนาคตข้างหน้า ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ กลุ่มมีการจัดทำแผนงานเป็นลายลักษณ์อักษรไว้อย่างชัดเจน เช่น มีการระบุว่าจะให้ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ตามลำดับ

2.2 ด้านการจัดองค์กร ผลการศึกษาพบว่า การจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย ด้านการจัดองค์กรอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา

เป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กลุ่มมีวิธีการติดต่อสื่อสารหรือการประสานงานกันได้อย่างสะดวกและคล่องตัว รองลงมา คือ มีการติดต่อสื่อสารหรือการประสานงานกันได้อย่างถูกต้องครบถ้วน แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถของบุคลากร ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีการแบ่งขอบเขตของการบริหารงานในแต่ละตำแหน่งตามโครงสร้างการบริหารงานของกลุ่มได้อย่างเหมาะสม ตามลำดับ

2.3 ด้านการสั่งการ ผลการศึกษาพบว่า การจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย ด้านการสั่งการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กลุ่มมีการสื่อสารกันระหว่างประธานกับสมาชิกหรือระหว่างสมาชิกกับสมาชิก เพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างกันในการทำงาน รองลงมาคือ มีการมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้และสามารถปฏิบัติได้จริง มีการมอบหมายให้บุคลากรของกลุ่มอย่างชัดเจนในการทำงาน เช่น จะให้ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีการมอบหมายงานที่มีความสำคัญอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ตามลำดับ

2.4 ด้านการควบคุม ผลการศึกษาพบว่า การจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย ด้านการควบคุม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 12 ข้อ และระดับปานกลาง 2 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กลุ่มมีการควบคุมการใช้วัสดุ อุปกรณ์ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด รองลงมา คือ มีการควบคุมการใช้จ่ายเงินให้เกิดความคุ้มค่ากับค่าใช้จ่ายที่เสียไป มีการควบคุมการทำงานของบุคลากรให้สามารถทำงานได้อย่างมีศักยภาพ สามารถจัดทำรายงานผลการดำเนินงานได้ ตามระยะเวลาที่

กำหนด สมาชิกสามารถตรวจสอบผลการดำเนินงานของกลุ่มได้ตลอดเวลา ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีการแต่งตั้งบุคคลภายนอกเข้ามาตรวจสอบผลการดำเนินงานของกลุ่ม ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบการจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลยจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของสมาชิก ผลการศึกษาพบว่า

3.1 การจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย พบว่า สมาชิกที่มีประเภทธุรกิจแตกต่างกัน มีการจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี จังหวัดเลย ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการจัดองค์การ ด้านการสั่งการ และด้านการควบคุมไม่แตกต่างกัน

3.2 การจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย พบว่า สมาชิกที่มีระยะเวลาการประกอบธุรกิจแตกต่างกัน มีการจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสั่งการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ และด้านการควบคุมไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องนำการจัดการของสมาชิกในด้านการสั่งการ มาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่เพื่อตรวจสอบว่า สมาชิกที่มีระยะเวลาการประกอบธุรกิจใดบ้างที่มีการจัดการแตกต่างกัน พบว่า สมาชิกที่มีระยะเวลาการประกอบธุรกิจ ต่ำกว่า 1 ปี มีการจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย ในด้านการสั่งการแตกต่างกับสมาชิกที่มีระยะเวลาการประกอบธุรกิจ 1- 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับสมาชิกที่มีระยะเวลาการประกอบธุรกิจมากกว่า 5 ปีขึ้นไป มีการจัดการของสมาชิกกองทุน

พัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย ในด้านการสั่งการ ไม่แตกต่างกัน

4. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

จากการศึกษา การจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย มีข้อเสนอแนะโดยเรียงระดับความถี่จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกดังนี้

ด้านการวางแผน สมาชิกมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ คือ ควรมีผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ความรู้ คำแนะนำหรือคำปรึกษาในเรื่องของการวางแผน เพื่อให้ได้แผนงานที่มีคุณภาพนำไปใช้งานได้จริง ลดข้อผิดพลาดต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น ควรมีการวางแผนงานที่เป็นลายลักษณ์อักษรไว้อย่างชัดเจน เช่น มีการระบุว่าจะให้ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร และควรปรับปรุงแผนงานให้เป็นปัจจุบัน ทันกับสถานการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้น โดยประธานควรรับฟังข้อเสนอแนะของสมาชิก เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนงานให้ครอบคลุมกิจกรรมของกลุ่มทุกด้าน

ด้านการจัดองค์การ สมาชิกมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ คือ ควรมีระเบียบข้อบังคับของกลุ่มอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ควรมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของสมาชิกอย่างชัดเจน และควรมีการฝึกอบรมหรือให้ความรู้ใหม่ๆ กับสมาชิกอย่างสม่ำเสมอ

ด้านการการสั่งการ สมาชิกมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ คือ ควรสั่งการด้วยลายลักษณ์อักษร โดยเฉพาะการสั่งการที่มีตัวเลข เพื่อป้องกันข้อผิดพลาด ควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้จัดอบรมบุคลากรของผู้นำ และประธานควรมีการมอบหมายงานในช่วงที่ไม่สามารถปฏิบัติงานได้

ด้านการควบคุม สมาชิกมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่อง

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ เช่น มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) มาตรฐานอาหารและยา (อย.) เป็นต้น ควรจัดทำบัญชีให้ถูกต้อง ครบถ้วน เป็นปัจจุบันและสามารถตรวจสอบได้ทันที และควรนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานในด้านต่างๆ เช่น ด้านการผลิต การตลาด การเงิน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติม สมาชิกมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพิ่มเติมดังนี้ ควรให้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลยเพิ่มวงเงินกู้ให้เป็น 300,000-500,000 บาท ควรให้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรียี่ดระยะเวลาการส่งคืนเงินกู้อย่างน้อย 2-3 ปี ควรให้กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย พักชำระหนี้ให้กับสมาชิกอย่างน้อย 2 ปี เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระหนี้สินให้กับสมาชิก ควรมีหน่วยงานมาให้ความรู้เรื่องการจัดการ ควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดให้มีการศึกษาดูงานกลุ่มที่ประสบความสำเร็จ ควรมีการประชุมอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อให้สมาชิกได้ทบทวนแผนงาน รายงานผลการดำเนินงาน ปัญหาต่างๆ อีกทั้งหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาร่วมกันและควรมีการกันเงินสำรองหรือเงินออมเพื่อเก็บไว้สำหรับลงทุนในอนาคต

อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง การจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

1. จากผลการศึกษา การจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดองค์การ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลยได้ให้ความสำคัญด้านการจัดองค์การ โดยมีการกำหนดโครงสร้างการบริหารงาน

ของกลุ่มเป็นลายลักษณ์อักษร มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถของบุคลากร มีการจัดแบ่งงานของกลุ่มออกเป็นหมวดหมู่ได้เหมาะสม สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การดำเนินงานของกลุ่ม มีการแบ่งขอบเขตของการบริหารงาน ในแต่ละตำแหน่งตามโครงการสร้างการบริหารงานของกลุ่มได้อย่างเหมาะสม มีวิธีการติดต่อสื่อสารหรือการประสานงานกันได้อย่างสะดวกและคล่องตัว โดยคำนึงถึงความสำคัญของงานก่อน-หลัง ความถูกต้องครบถ้วน สื่อสารโดยใช้อุปกรณ์ที่ทันสมัย ทำให้ง่ายและสะดวกในการสื่อสารระหว่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการจัดองค์การของ วิรัช สงวนวงศ์วาน (2555: 4) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การจัดองค์การ (Organizing) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงสร้างองค์การ การจัดกลุ่มงานและการกำหนด สายการบังคับบัญชา และสอดคล้องกับ วิลาวรรณ ทรัพย์พิศาล (2550: 72-73) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การที่องค์กรมีการจัดองค์การที่ดีก็ถือว่าได้กำชัยชนะได้ในระดับหนึ่งแล้ว ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ จัตรนภา วงศ์ไชยา (2557: 45-47) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องประสิทธิภาพการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในเขตเทศบาลตำบลบ้านสาบ อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา โดยผลการศึกษา พบว่า มุ่งเน้นให้คณะกรรมการที่ทำงานต้องมีความรู้ความเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตน และยังสอดคล้องกับผลศึกษาของ ลักษณะภรณ์ พระธาตุ (2555: 158-161) ที่ได้ศึกษาเรื่องการบริหารกลุ่มของกองทุนหมู่บ้านบ้านนอกป่า อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ผลการศึกษาพบว่า ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดองค์การอยู่ในระดับมากที่สุด ในประเด็นที่มีการจัดโครงสร้างของกลุ่มกองทุนหมู่บ้านบ้านนอกป่าเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ โดยมีการแบ่งหน้าที่ในการทำงานชัดเจนและมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานด้วย และ

ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จารูวรรณ พานแก้ว (2556: 36-48) ได้ศึกษาเรื่องความพร้อมในการบริหารจัดการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีของตำบลบ้านเพิ่ม อำเภอดงขาว จังหวัดเลย ผลการศึกษาพบว่า คณะกรรมการมีความพร้อมในการบริหารจัดการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี โดยเฉพาะในด้านความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในการบริหารจัดการกองทุนอื่นมาก่อน และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ มนัสนันท์ นันทกร (2557: 69-71) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการของผู้ผลิตและจำหน่ายสินค้าโอท็อป กรณีศึกษาอำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาที่ทำให้กลุ่มประสบปัญหามักเกิดจากการดำเนินงานในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการ ไม่ค่อยมีกฎเกณฑ์ที่ชัดเจนแน่นอน แม้จะมีการแบ่งฝ่ายแบ่งคนรับผิดชอบ แต่ในทางปฏิบัติจริงใครพอจะทำอะไรได้ก็ช่วยกันทำตามความสมัครใจ โดยเอาเสียส่วนใหญ่เป็นตัวกำหนดทิศทาง

จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและแนวคิดของ นักวิชาการแสดงให้เห็นว่า การจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลยนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความสำคัญกับการจัดองค์การ โดยจะต้องกำกับดูแลการจัดโครงสร้างองค์การ ให้มีการจัดทำระเบียบข้อบังคับให้ชัดเจน มีความสมบูรณ์เป็นปัจจุบัน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับสมาชิกและมีการประสานงานที่มีประสิทธิภาพและสามารถติดต่อสื่อสารได้สะดวกและคล่องตัว

เมื่อพิจารณาการจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการวางแผน ($\mu = 3.72$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย ยังให้ความสำคัญน้อยกับการจัดทำแผนงานเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งเกิด

จากการขาดความรู้ในการวางแผนที่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับ สุรพันธ์ ฉันทแดนสุวรรณ (2550: 34-35) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การวางแผนที่ดีจะต้องมีความชัดเจน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานเข้าใจ และสามารถนำไปปฏิบัติได้โดยไม่สับสน ยังสอดคล้องกับการพัฒนาแนวคิดของ สาคร สุขศรีวงศ์ (2550: 98-99) ได้กล่าวไว้ว่า การวางแผน เป็นการกำหนดพันธกิจ เป้าหมาย และแผนงาน เพื่อให้องค์การปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามที่ประสงค์ ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ชนงกรณ์ กลุขลบุตร (2556: 4-5) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การวางแผนต้องทำล่วงหน้าถึงวิธีการปฏิบัติ ผู้ปฏิบัติ ทรัพยากรที่ต้องการ เวลาที่แล้วเสร็จ และผลที่ได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ มนัสนันท์ นันทกร (2557: 69-71) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการของผู้ผลิตและจำหน่ายสินค้าโอท็อป กรณีศึกษาอำเภอด่านช้าง จังหวัดเลย มีผลการศึกษา พบว่า ด้านการวางแผน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะธุรกิจสินค้าโอท็อปเป็นธุรกิจที่มีขนาดเล็ก เงินลงทุนจำนวนไม่มาก วัตถุดิบหรือวัสดุที่ใช้ในการผลิต เป็นทรัพยากรที่มีในท้องถิ่นนำมาสร้างเป็นสินค้าตามความถนัดชำนาญเท่านั้น และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ลักษณะภรณ์ พระธาตุ (2555: 158-161) ได้วิจัยเรื่อง การจัดการกลุ่มกองทุนหมู่บ้านบ้านนอกป่า อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ผลการศึกษาพบว่า ด้านการวางแผน ได้กำหนดการวางแผนโครงการหรือปฏิทินการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่ากลุ่มต้องการให้มีการกำหนดกิจกรรมไว้ให้ชัดเจนว่า จะให้ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อใดเพราะอะไรด้วยวิธีใด เมื่อพบปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะเกิดแล้วจะแก้ไขอย่างไร เพื่อให้้องค์การปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามที่ประสงค์

จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและแนวคิดของ นักวิชาการแสดงให้เห็นว่า การจัดการของสมาชิกกองทุนฯ นั้น จะต้องให้ความสำคัญกับ การวางแผนให้มากกว่านี้ เพราะแผนงานเปรียบเสมือนเข็มทิศที่จะนำพาองค์การไปสู่จุดมุ่งหมายที่วางไว้ โดยจะต้องมีการกำหนดแผนงานให้เป็นลายลักษณ์อักษร อีกทั้งต้องมีการทบทวนแผนงานให้มีความเป็นปัจจุบัน ทันสมัย สามารถชี้ให้เห็นถึงความเจริญเติบโตขององค์การในอนาคตได้

2. ผลการเปรียบเทียบผลการจัดการของสมาชิกกองทุนฯ ผลการศึกษา พบว่า

2.1 สมาชิกที่มีประเภทรูทกิจแตกต่างกัน มีการจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี จังหวัดเลย ในภาพรวมและด้านการวางแผนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการจัด องค์การ ด้านการสั่งการ และด้านการควบคุม ไม่แตกต่างกัน นั่นคือ ประเภทธุรกิจมีผลต่อการจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย ทั้งในภาพรวมและด้านการวางแผน พบว่า จำนวนสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย ในแต่ละประเภทมีจำนวนแตกต่างกัน ส่วนใหญ่สมาชิกจะเป็นประเภทธุรกิจด้านเกษตรกรรม กล่าวคือ มีจำนวนเกือบครึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ประเภทธุรกิจแสดงให้เห็นถึงการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจที่หลากหลาย มีความสลับซับซ้อนแตกต่างกัน ย่อมจะต้องมี การวางแผนงานที่แตกต่างกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทธุรกิจ ประสบการณ์ในการทำงาน ความรู้ ความสามารถของแต่ละองค์การ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อนิวัช แก้วจำนงค์ (2550: 103-104) ได้กล่าวไว้ว่า การวางแผนเป็นการพยากรณ์ หรือการคาดการณ์ล่วงหน้าว่างานแต่ละประเภทควรทำอย่างไร จึงจะได้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ เครือวัลย์ ประทุมแย้ม และธีระ ฤทธิรอด

(2556: 91-93) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินผลการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในเขตอำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดอุดรธาธานี ผลการศึกษาพบว่า สมาชิกกองทุน ที่มีประเภทรูทกิจแตกต่างกัน ย่อมมีการจัดการแตกต่างกัน

2.2 สมาชิกที่มีระยะเวลาการประกอบธุรกิจแตกต่างกัน มีการจัดการของสมาชิกกองทุนฯ ในด้านการสั่งการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในภาพรวม ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ และด้านการควบคุม ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เป็นเพราะสมาชิกที่มีระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ เช่น มีระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจมาก ผ่านปัญหาอุปสรรคมาหลายรูปแบบ ก็จะทำให้เป็นผู้ที่มีความเข้าใจในการดำเนินธุรกิจเป็นอย่างดี จึงมีผลทำให้มีความรู้ ความสามารถในการบริหารงานสั่งการ จูงใจให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการทำงานให้ได้อย่างเต็มกำลังความสามารถ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้ดีกว่าผู้ที่มีระยะเวลาการประกอบธุรกิจน้อยหรือประสบการณ์ในการทำธุรกิจน้อย ส่วนในด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ และด้านการควบคุม ที่ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะระยะเวลาในการประกอบธุรกิจไม่ใช่ตัวกำหนดการวางแผน การจัดองค์การ และการควบคุมในการจัดการ คนที่มีประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจมากหรือน้อยแตกต่างกัน ก็สามารถทำการวางแผน การจัดองค์การ และการควบคุม ได้เช่นเดียวกัน ซึ่ง สมคิด บางโม (2552: 61-62) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารจะต้องมีความสามารถประยุกต์เอาความรู้ หลักการ และทฤษฎี ไปสู่การปฏิบัติให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และสิ่งแวดล้อม สามารถโน้มน้าว และจูงใจคนงานให้ร่วมแรงร่วมใจกันทำงานอย่างมีความสุข และงานบรรลุเป้าหมาย นอกจากนั้น จากการศึกษาของ ลักษณะภรณ์

พระธาตุ (2555: 158 -161) ได้วิจัยเรื่อง การจัดการกลุ่มกองทุนหมู่บ้านนอกราบ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ผลการวิจัย พบว่า คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านส่วนใหญ่จะมีภาวะผู้นำที่ดี เป็นนักประสานงานที่ดีมาก มีประสบการณ์ การบริหารจัดการกองทุนในชุมชนมาก่อน เป็นผู้มีความรู้และใฝ่รู้ พร้อมทั้งสามารถถ่ายทอดความรู้ ข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่สมาชิกได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้ปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ และจากการศึกษาของจรรวรณ์ พานแก้ว (2556: 36 - 38) ได้ศึกษาเรื่อง ความพร้อมในการบริหารจัดการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีของตำบลบ้านเพิ่ม อำเภอผาขาว จังหวัดเลย ผลการศึกษาพบว่า คณะกรรมการมีความพร้อมในการบริหารจัดการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในการบริหารจัดการกองทุนอื่นมาก่อน มีจิตสาธารณะในการเสียสละทำงานเพื่อส่วนรวม มีความรับผิดชอบ เอาใจใส่ กระตือรือร้น และมีความพร้อมในการปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์ส่วนรวม

จากแนวคิดของนักวิชาการและงานวิจัยดังกล่าวทำให้เห็นว่า ผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของธุรกิจ โดยเฉพาะหน้าที่การสั่งการที่ต้องอาศัยความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ในการมอบหมายงานให้บุคคลที่เกี่ยวข้องสามารถทำงานให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยได้ข้อสรุปดังนี้

ผลจากการวิจัย แสดงให้เห็นว่า ระดับการจัดการของสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการจัดองค์การ

($\mu = 3.91$) รองลงมา คือ ด้านการสั่งการ ($\mu = 3.89$) ด้านการควบคุม ($\mu = 3.73$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการวางแผน ($\mu = 3.72$) ตามลำดับ

นอกจากนั้นผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่า ในภาพรวม สมาชิกที่มี ประเภทธุรกิจ และระยะเวลาการประกอบธุรกิจแตกต่างกัน มีการจัดการของสมาชิก กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านการวางแผน คือ ควรจัดทำแผนงานเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อความชัดเจน เช่น ควรระบุว่า จะให้ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร เขียนแผนกลยุทธ์ แผนธุรกิจ เพื่อจะได้ทำงานเป็นระบบ เป็นขั้นตอน เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานของกลุ่ม หรือให้ผู้เชี่ยวชาญการทำแผนมาสอน มาแนะนำ และสร้างความเชื่อมั่นต่อแหล่งเงินทุน

2. ด้านการจัดองค์การ คือ ควรกำหนดกฎระเบียบ แบ่งขอบเขตของการบริหารงานในแต่ละตำแหน่งตามโครงสร้างการบริหารงานของกลุ่มให้เป็นทางการ มีความเหมาะสมต่อความสามารถของสมาชิก สื่อสารกันได้ง่าย ไม่สับสน และพัฒนาความรู้ในกิจการงานทุกด้านให้เข้มแข็ง และสร้างเครือข่ายกับกลุ่มต่างๆ หน่วยงานภายนอก เพื่อประโยชน์ทางธุรกิจและเพิ่มพูนความรู้

3. ด้านการสั่งการ คือ ควรมอบหมายงานหรือสั่งงานเป็นลายลักษณ์อักษรหรือควบคุมไปด้วยวาจา จะได้ไม่ทำงานผิดพลาด ใช้เทคโนโลยีช่วยในการสื่อสาร จะสะดวก รวดเร็ว แม่นยำ

4. ด้านการควบคุม คือ ควรมีการติดต่อประสานงานกับบุคคลภายนอก เช่น เจ้าหน้าที่ของรัฐ นักวิชาการ เพื่อให้เข้ามาส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลงานให้ได้มาตรฐาน เช่น จัดทำบัญชีถูกต้อง เป็นปัจจุบัน เป็นที่ยอมรับ มีมาตรฐานผลิตภัณฑ์หรือบริการ เช่น มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) มาตรฐานองค์การอาหารและยา (อย.) ฮาลาล เป็นต้น จัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือที่ทันสมัยมาใช้งาน จัดทำรายงานอย่างเป็นทางการ และควรมีการประชุมกันอย่างน้อย เดือนละ 1 ครั้ง เพื่อปรึกษาหารือ รับฟังข้อเสนอแนะ ผลการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาในเรื่อง ดังนี้

1. ควรศึกษาการบริหารจัดการหนี้ของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย
2. ควรศึกษาการจัดการของคณะกรรมการพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย
3. ควรศึกษาการประเมินผลโครงการเด่นของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงมหาดไทย. (2555). คู่มือการจัดตั้งคณะกรรมการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในระดับตำบล ระดับจังหวัด และกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: คณะอนุกรรมการดำเนินการเพื่อจัดตั้งคณะกรรมการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในระดับตำบลและระดับจังหวัด และกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย

เครือวัลย์ ประทุมแย้ม และธีระ ฤทธิรอด. (2556). การประเมินผลการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในเขตอำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี. การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

จารุวรรณ พานแก้ว. (2556). ความพร้อมในการบริหารจัดการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีของตำบลบ้านเพิ่ม อำเภอผาขาว จังหวัดเลย. การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ฉัตรนภา วงศ์ไชยา. (2557). ประสิทธิภาพการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในเขตเทศบาลตำบลบ้านสาง อำเภอเมืองจังหวัดพะเยา. การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยพะเยา.

ชนงกรณ์ กุณทลบุตร. (2556). หลักการจัดการ Principle of Management องค์การและการจัดการสมัยใหม่ Organization and Modern Management. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มนัสนันท์ นันทกร. (2557). การบริหารจัดการของผู้ผลิตและจำหน่ายสินค้าโอท็อปกรณีศึกษาอำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย. การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

ลักษณะภรณ์ พระธาตุ. (2555). การจัดการกลุ่มกองทุนหมู่บ้านนอกราชอาณาจักร อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ.

วิรัช สงวนวงศ์วาน. (2555). การจัดการและพฤติกรรมองค์การ. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.

วิลาวรรณ รพีพิศาล. (2550). หลักการจัดการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วิจิตรหัตถกรรม.

สมคิด บางโม. (2552). องค์การและการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.

สาคร สุขศรีวงศ์. (2550). การจัดการ: จากมุมมองนักบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จี.พี.ไซเบอร์พริ้นท์.

สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเลย. (2557). รายงานผลการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย. เลย: คณะกรรมการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดเลย สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเลย.

สุรพันธ์ ฉันทแดนสุวรรณ. (2550). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: จุฑทอง.

อนิวัช แก้วจำนง. (2550). หลักการจัดการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ.